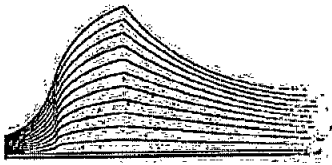

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2016 / 92
Datum van uitspraak
7 januari 2016
Rolnummer
2014/AB/1013

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000354733-0001-0013-01-01-1

OCMW - maatschappelijke integratie
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 8°, Ger. W.)

1. §

2. §

appellanten, beiden in handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke
vertegenwoordiger van S en S en die keuze van
woonplaats doen bij hun raadsman mr. B

tegen

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN SCHAARBEEK, met zetel te
1030 BRUSSEL, Vifquinstraat 2, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. LEGEIN Marc,
advocaat te 1030 BRUSSEL, Av. P. Deschanel 181 B11.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op
tegenspraak op 28 oktober 2014 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te
Brussel, 15e kamer (A.R. 14/1649/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 12
november 2014,
- de neergelegde conclusies,

- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 2 december 2015 door substituut-generaal Nathalie Van den Brande, waarop repliek voor de partijen Sulejmani,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 5 november 2015, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie een schriftelijk advies heeft neergelegd, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer en mevrouw S hebben op 3 februari 2010, samen met hun minderjarige kinderen, een asielaanvraag ingediend in België. Bij arrest van 24 februari 2012 van de Raad van State werd deze aanvraag definitief afgewezen. De heer en mevrouw S hebben op 30 april 2011 ook een aanvraag ingediend tot machtiging van een verblijf op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied. Deze aanvraag werd oorspronkelijk afgewezen, maar die beslissing werd vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbeslissingen. Een nieuwe aanvraag werd ingediend, die op 21 januari 2013 opnieuw werd afgewezen. Onduidelijk is of tegen deze nieuwe afwijzing een beroep werd ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2.

In het kader van hun asielaanvraag werden de heer en mevrouw S opgevangen in een lokaal opvanginitiatief te Meeuwen-Gruitrode. Aan deze opvang kwam een einde ingevolge de afwijzing van hun asielaanvraag. De heer en mevrouw S zijn dan verhuisd naar Brussel.

Op 16 augustus 2012 werd door tussenkomst van het ocmw Brussel een aanvraag ingediend tot een opvang bij het Federaal Agentschap voor Asielzoekers (verder Fedasil), in toepassing van artikel 57, § 2 van de wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het Koninklijk Besluit van 24 juni 2004, tot uitvoering van deze bepaling. Bij beslissing van 5 september 2012 heeft Fedasil echter een negatieve beslissing genomen, met verwijzing naar de verzadiging van het opvangnetwerk.

De heer en mevrouw S zijn toen verhuisd naar Schaarbeek. Daar hebben zij maatschappelijke dienstverlening aangevraagd, die geweigerd werd.

3. Bij schrijven dd. 27 februari 2013 dient de raadsman van de heer en mevrouw S bij het ocmw van Schaarbeek een aanvraag in tot opvang op basis van het 'KB illegale families met minderjarige kinderen' bij Fedasil. Bij mail van 28 februari 2013 bevestigde een sociaal assistent bij het ocmw, ontvangst van het bericht en verwees zij naar een afspraak, die voorzien was voor 7 maart 2013.

Op 7 maart 2013 werd een ondertekende ontvangstbevestiging van de aanvraag opgemaakt.

In reactie op het schrijven van de raadsman van de heer en mevrouw S, bevestigde het ocmw op 7 maart 2013 dat een kopie van de documenten aan mevrouw S werden meegegeven en dat het ocmw in afwachting was van een antwoord van Fedasil. Het ocmw voegde een kopie van de fax.

4. Ingevolge het uitblijven van een beslissing van Fedasil informeerde de raadsman van de heer en mevrouw S herhaaldelijk naar de stand van zaken bij het ocmw, o.m. bij brieven van 22 juli 2013 en 17 januari 2014. Ook de heer en mevrouw S zelf informeerden, volgens hun verklaring regelmatig bij het ocmw.

Het ocmw reageerde niet op deze brieven en ondernam geen enkele actie om zich bij Fedasil te informeren aangaande de stand van zaken.

5. Bij schrijven van 15 december 2013 heeft de raadsman van de heer en mevrouw S zich rechtstreeks tot Fedasil gewend. Op 25 februari 2014 antwoordde Fedasil dat het nooit een aanvraag ontvangen had van het ocmw van Schaarbeek, en daarom ook geen antwoord gegeven had aan deze aanvraag. Fedasil wees erop dat uit de bijlage, die gevoegd was bij het schrijven van de raadsman bleek dat een verkeerd faxnummer gebruikt was. Het faxnummer dat vermeld was, was dit van de dienst dispatching, terwijl voor aanvragen op basis van het 'KB illegale families', diende gefaxt te worden naar een ander nummer.

6. In tussentijd werden door het ocmw wel aanvragen tot dringende medische hulp behandeld. Naar aanleiding van een huisbezoek op 11 maart 2013 werd de staat van behoefte van het gezin vastgesteld. Op 9 april 2013 beslist het ocmw dringende medische hulp toe te kennen voor de periode van 1 maart 2013 tot 28 februari 2014.

Ingevolge een nieuwe aanvraag tot maatschappelijke hulp op 2 september 2013 (medische hulp en abonnement openbaar vervoer) werd als volgt genoteerd in het sociaal verslag:

"Pour rappel, suite à la demande de l'avocat (Mr B.), une demande d'hébergement a été introduite chez Fedasil mais la demande est toujours en cours." ¹. De staat van behoefte werd opnieuw vastgesteld.

Op 10 maart 2014 bood de heer S. zich, vergezeld van zijn oudste dochter en de huisbaas, bij het ocmw aan. Hij stelde dat hij nog steeds in nood verkeerde en behoefte had aan medische zorgen. De huisbaas verklaart dat hij reeds gedurende één jaar geen huurgelden ontving en overwoog een procedure tot uithuiszetting in te leiden. Naar aanleiding van een huisbezoek op 11 maart 2014 verklaarde de familie geen inkomsten te hebben, en hulp te krijgen via liefdadigheidsorganisaties en landgenoten.

7.
Bij schrijven van 7 april 2014 lichtte de raadsman van de heer en mevrouw S. het ocmw ervan in dat Fedasil geen aanvraag van het ocmw had ontvangen en vroeg hij met aandrang hen de nodige steun te verlenen en te willen bevestigen of zijn cliënten voor hulp in aanmerking komen.

Naar aanleiding van dit schrijven nam de sociaal assistent contact op met de familie S. Mevrouw S. zou te kennen hebben gegeven dat zij geen gebruik van de opvangmogelijkheid wenste te maken. De sociaal assistent zou mevrouw hebben geïnformeerd dat het altijd mogelijk was een afspraak te maken indien zij alsnog van deze mogelijkheid gebruik wenste te maken. Zij heeft, ter bevestiging van haar gesprek, een bericht ingesproken op het antwoordapparaat van de raadsman, waarop zij geen verdere reactie ontving.

Naderhand werd deze weigering om gebruik te maken van de opvangmogelijkheid bevestigd.

Nadat mevrouw S. verstek liet op de afspraak op 03.07.2013, zou zij n.a.v. een nieuwe afspraak op 10 september 2014 opnieuw aan de sociaal assistent hebben verklaard dat de familie niet meer wenste in een opvangcentrum van Fedasil te worden opgevangen. Naar aanleiding van het huisbezoek op 4 februari 2015 werd nogmaals genoteerd dat betrokkenen geen gebruik wensden te maken van de opvangmogelijkheid door Fedasil en dat ze weigerden de noodzakelijke documenten te ondertekenen (stuk 5.6, dossier 2).

8.
Op 6 mei 2014 hebben de heer en mevrouw S. een verzoekschrift ingediend bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel, waarbij zij de veroordeling vragen van het ocmw Schaarbeek tot betaling van een bedrag gelijk aan gewaarborgde gezinsbijslag, te verhogen met maatschappelijke hulpverlening, gelijk aan het leefloon voor een persoon met gezinslast. De steun werd gevraagd vanaf 27 februari 2013.

¹ Vrije vertaling: "Ter herinnering, ingevolge een verzoek van de advocaat (Mr. Bellemans), werd een aanvraag tot opvang bij Fedasil ingediend maar deze aanvraag is nog steeds hangende".

Dit verzoekschrift was, in essentie als volgt gemotiveerd:

“ Ondanks dat het ocmw Schaarbeek op 2 november 2012 op de hoogte werd gesteld dat Fedasil wegens verzadiging geen opvang kon bieden, weigeren zij steun te verlenen. Deze weigering van 17 februari 2013, met terugverwijzing naar Fedasil, wordt over heel 2013 gehandhaafd, terwijl verzoekers permanent in Schaarbeek ingeschreven zijn. Pas na expliciete vraag door verzoekers richt het ocmw Schaarbeek op 7 maart 2013, op basis van het KB illegale gezinnen, een verzoek voor opvang tot Fedasil. Het ocmw Schaarbeek is in het kader van het KB illegale gezinnen, na het in kaart brengen van de behoefte, verantwoordelijk voor de aanvraag bij Fedasil. Wanneer het ocmw dan door eigen tekortkomingen geen correcte aanvraag indient, zodat deze niet wordt geregistreerd, draagt het ocmw de verantwoordelijkheid. Dit temeer daar het ocmw Schaarbeek door verzoekers en hun raadsman herhaald werd verzocht te polsen bij Fedasil en dit bij het uitblijven van een beslissing. Het ocmw Schaarbeek heeft in stilzwijgen deze verzoeken naast zich neergelegd en niets ondernomen, zelfs geen enkel antwoord geformuleerd. Om die reden kan het niet realiseren van de aanvraag tot opvang bij Fedasil gelijk gesteld worden met een weigering in hoofde van het ocmw Schaarbeek.”

9.

Bij dagvaarding van 29 juli 2014 hebben de heer en mevrouw S. Fedasil in gedwongen tussenkomst gedagvaard.

Bij vonnis van 28 oktober 2014, ter kennis gebracht bij gerechtsbrief van 3 november 2014, heeft de arbeidsrechtbank de vordering in gedwongen tussenkomst ten aanzien van Fedasil onontvankelijk verklaard.

Ten aanzien van het ocmw Schaarbeek werd de vordering wel ontvankelijk beschouwd, doch als ongegrond afgewezen.

10.

Bij verzoekschrift van 12 november 2014 hebben de heer en mevrouw S. hoger beroep aangesteld, doch enkel ten aanzien van het ocmw Schaarbeek.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingesteld binnen de maand na de kennisgeving van het bestreden vonnis en is dus eveneens tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.
De eerste rechter wees de vordering van de heer en mevrouw S essentieel af op de vaststelling dat deze laatsten op 7 april 2014 ter kennis hadden gegeven niet langer gebruik meer te willen maken van de opvangmogelijkheden bij Fedasil. Aldus zouden zij hun behoefte zelf en opzettelijk hebben veroorzaakt.

De heer en mevrouw S hernemen voor het hof essentieel de motieven die zij reeds voor de eerste rechter aanvoerden. Het niet realiseren van de aanvraag tot opvang bij Fedasil moet gelijkgesteld worden met een weigering in hoofde van het ocmw. Indien het ocmw correct zijn aanvraag had ingediend, of minstens die aanvraag correct had opgevolgd, dan hadden zij opvang kunnen krijgen bij Fedasil. De heer en mevrouw S voeren verder elementen aan om te bewijzen dat zij wel degelijk behoeftig waren. Volgens hen kan uit de contacten die zij vanaf 7 april 2014 nog hadden met het ocmw, niet afgeleid worden dat zij niet langer opvang wensten. Volgens de heer en mevrouw S werd een fout begaan door het ocmw.

Volgens het ocmw Schaarbeek heeft de eerste rechter terecht vastgesteld dat de heer en mevrouw S geen opvang meer wensten. Verder wijst het ocmw Schaarbeek er op dat het wel degelijk een aanvraag heeft ingediend bij Fedasil. De aanvraag gebeurde weliswaar op een faxnummer dat niet het faxnummer was waarop gebruikelijk de aanvragen op basis van het Koninklijk Besluit van 24 juni 2004 dienden ingediend te worden, maar toch wel op een faxnummer van Fedasil, zodanig dat het deze laatste instelling was die in gebreke is gebleven om de wettelijk voorziene opvang te realiseren.

2.
Uit de formulering van het verzoekschrift, ingediend bij de arbeidsrechtbank, blijkt dat het verzoekschrift tot voorwerp had het uitblijven van een beslissing over de aanvraag tot opvang in een asielcentrum door de (wettelijk vereiste) tussenkomst van het ocmw. Het verzoekschrift werd op die basis door de arbeidsrechtbank terecht ontvankelijk verklaard.

3.
Overeenkomstig art. 57 van de wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, heeft het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot taak aan personen en gezinnen de dienstverlening te verzekeren waartoe de gemeenschap gehouden is. (...) . Deze dienstverlening kan van materiële, sociale, geneeskundige, sociaal-geneeskundige of psychologische aard zijn.

Overeenkomstig § 2 van deze bepaling is, in afwijking van de andere bepalingen van deze wet, de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beperkt tot:
1° het verlenen van dringende medische hulp, wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft;

2° het vaststellen van de staat van behoeftigheid doordat de ouders hun onderhoudsplicht niet nakomen of niet in staat zijn die na te komen, wanneer het gaat om een vreemdeling jonger dan 18 jaar die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft.

In het geval bedoeld in 2°, wordt de maatschappelijke hulp beperkt tot de materiële hulp die onontbeerlijk is voor de ontwikkeling van het kind en wordt uitsluitend verstrekt in een federaal opvangcentrum overeenkomstig de voorwaarden en nadere regels bepaald door de Koning. De aanwezigheid in het opvangcentrum van de ouders of van de personen die het ouderlijk gezag over het kind daadwerkelijk uitoefenen, wordt gewaarborgd."

Overeenkomstig artikel 60 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers is het Agentschap (Fedasil) belast met de toekenning van de materiële hulp aan minderjarigen die illegaal met hun ouders op het grondgebied verblijven en van wie de staat van behoeftigheid door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is vastgesteld, en indien de ouders niet in staat zijn om hun onderhoudsplicht na te komen. Deze materiële hulp wordt toegekend binnen de opvangstructuren die door het Agentschap worden beheerd.

4.

Het Koninklijk Besluit van 24 juni 2004 tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten voor het verlenen van materiële hulp aan een minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft, geeft uitvoering aan deze bepalingen.

Overeenkomstig artikel 2 van het Koninklijk Besluit moet, met het oog op het bekomen van materiële hulp, een aanvraag worden ingediend bij het ocmw van de gewoonlijke verblijfplaats van de minderjarige, hetzij door de minderjarige zelf, hetzij door minstens één van zijn beide ouders die in zijn naam de aanvraag indient of door elke persoon die daadwerkelijk het ouderlijk gezag uitoefent.

Overeenkomstig artikel 3 moet het ocmw, op basis van een sociaal onderzoek nagaan of alle wettelijke voorwaarden vervuld zijn, inzonderheid of het kind jonger is dan 18 jaar, het kind en zijn ouders, of de personen die daadwerkelijk het ouderlijk gezag uitoefenen, illegaal op het grondgebied verblijven, de verwantschapsband of het ouderlijk gezag bestaat, het kind behoeftig is en of de ouders of de personen die daadwerkelijk het ouderlijk gezag uitoefenen, hun onderhoudsplicht niet nakomen of niet in staat zijn deze na te komen.

5.

Met betrekking tot de te volgen procedure bepaalt artikel 4 het volgende:

"Het ocmw neemt een beslissing ten laatste één maand na ontvangst van de aanvraag. Wanneer de voorwaarden vervuld zijn, deelt het O.C.M.W. de aanvrager mee dat hij materiële hulp kan bekomen in een federaal opvangcentrum. Deze hulp houdt rekening met zijn specifieke situatie en bestaat uit huisvesting in gemeenschapsverband, voeding, sociale en medische begeleiding, hulp bij vrijwillige terugkeer en waarborgt het recht op onderwijs.

De aanvrager verbindt zich schriftelijk om al dan niet de voorgestelde materiële hulp te aanvaarden.

Het ocmw deelt de beslissing zo snel mogelijk en ten laatste binnen 8 dagen na de beslissing mee aan de minderjarige of aan de ouders of aan de personen die daadwerkelijk het ouderlijk gezag uitoefenen bij aangetekende zending of tegen ontvangstbewijs.

Indien de aanvrager zich schriftelijk verbindt om een voorstel van huisvesting in een centrum te aanvaarden, wordt het Agentschap binnen dezelfde termijn door het ocmw op de hoogte gebracht van de beslissing tot toekenning van het recht zoals bedoeld in artikel 2. Om een opvangcentrum toegewezen te krijgen, moet de aanvrager zich aanmelden bij het Agentschap."

6.

In een omzendbrief van 21 november 2006 (www.mi-is.be) wordt deze procedure als volgt toegelicht. Om de optimale concretisering van het recht op opvang mogelijk te maken moet het ocmw, na de aanvraag, contact opnemen met Fedasil en een huisvestingsaanvraag indienen met behulp van een standaardformulier (bijlage 2 bij de omzendbrief). Deze aanvraag wordt gefaxt naar de dienst dispatching van Fedasil op het nr. 02/205.54.15. Als antwoord op deze aanvraag formuleert Fedasil een voorstel van huisvesting, tevens aan de hand van een standaardformulier (bijlage 3 omzendbrief). Het voorstel van Fedasil dient vervolgens ter aanvaarding aan de aanvrager te worden voorgelegd. Uiterlijk één maand na de ontvangst van de aanvraag neemt het ocmw een beslissing over de hulpvraag, met vermelding van de aanvaarding of weigering door de aanvrager.

Uit deze omzendbrief blijkt dat de wettelijke bepaling zo moet geïnterpreteerd worden, of door het ocmw worden ingevuld dat, voorafgaand aan de formele beslissing, de aanvraag aan Fedasil dient over te maken en dat het hierop volgend voorstel van Fedasil aan de aanvrager voor aanvaarding wordt voorgelegd.

7.

De wettelijke bepaling, dat uiterlijk binnen de maand een beslissing dient te worden genomen, impliceert dat het ocmw het dossier opvolgt, ook na overmaking van de aanvraag bij Fedasil. Wanneer een ocmw zijn wettelijke verplichtingen niet nakomt dan blijft het ten aanzien van de minderjarige van wie de ouders niet illegaal verblijven, gehouden maatschappelijke steun te verlenen in toepassing van de artikelen 1 en 57, § 1 van de wet van 8 juli 1976 (Arbh. Brussel, 19.04.2012 www.terralaboris.be; cf. ook bij analogie, Cass. 22.10.2012, www.cass.be)

Het ocmw Schaarbeek is klaarblijkelijk aan zijn verplichtingen tekort gekomen, vermits het de aanvraag bij Fedasil totaal niet heeft opgevolgd, met het oog op de beslissing die diende genomen te worden, en dit ondanks diverse herinneringen die gericht werden door de heer en mevrouw S en hun raadsman. Het ocmw Schaarbeek is bovendien in de fout gegaan door het aanvraagformulier niet te verzenden op het faxnummer dat voorzien is in de omzendbrief, en dat op iedere pagina van het aanvraagformulier uitdrukkelijk hernomen

wordt. De uitleg ter zitting dat het aanvraagformulier naar een ander nummer gefaxt werd omdat het normale faxnummer niet bereikbaar was, is niet afdoende. Niet alleen is dit niet bewezen, maar bovendien belette het ocmw niets om eventueel enkele uren later of de volgende dag een nieuwe poging te doen. In ieder geval had het feit dat de aanvraag aan een ander dan gebruikelijk nummer verzonden werd, het ocmw tot een grotere waakzaamheid moeten aanzetten, wanneer vastgesteld werd dat er niet onmiddellijk een antwoord kwam.²

8.

Het ocmw Schaarbeek is aldus tekort gekomen aan zijn wettelijke verplichtingen. Deze tekortkoming kan aanleiding geven tot een schadeloosstelling in zoverre de schade en het oorzakelijk verband tussen fout en schade vaststaat.

Het kan niet betwist worden dat het ocmw Schaarbeek op het ogenblik van de aanvraag en minstens tot april 2014 behoeftig waren. Het ocmw heeft deze behoeftigheid erkend door de dringende medische hulpverlening toe te kennen. De behoeftigheid blijkt ook uit de sociale verslagen die tot deze beslissing hebben aanleiding gegeven en uit de stukken die door de heer en mevrouw S voor het hof worden voorgelegd. Daaruit blijkt dat zij belangrijke schulden hebben aangegaan in de periode vanaf de aanvraag. De schade van de heer en mevrouw S bestaat hierin dat zij niet in staat waren een leven te leiden in overeenstemming met de menselijke waardigheid.

Het oorzakelijk verband tussen fout en schade vervalst echter vanaf het ogenblik dat de heer en mevrouw S vanaf 7 april 2014, blijkbaar geen beroep meer wensten te doen op de maatschappelijke dienstverlening in de vorm van de opname in een opvangcentrum. Uit het feitenrelaas blijkt voldoende dat vanaf die datum de heer en mevrouw S geen medewerking meer verleenden aan een nieuwe aanvraag voor opname in een opvangcentrum.

Uit de omstandigheid dat de heer en mevrouw S op dat ogenblik geen kandidaat meer waren voor een opname in een Fedasil centrum kan echter niet zonder meer afgeleid worden dat zij, vóór die datum, in feite ook niet geïnteresseerd waren in een opname. Zij hebben de noodzakelijke documenten voor de opname ondertekend en hebben zeer regelmatig aangedrongen bij het ocmw om deze opvang te bekomen. Zij hadden ook reeds voordien een aanvraag ingediend via het ocmw Brussel. Het is echter mogelijk en aannemelijk dat, na meer dan een jaar verstoken te zijn gebleven van de wettelijke hulp waarop zij recht hadden, de heer en mevrouw S hun leven zo ingericht hadden dat de optie voor een opname in een opvangcentrum niet meer de beste oplossing voor hen was.

² Het feit dat het aanvraagformulier op een verkeerd nummer bij Fedasil ontvangen werd, belet uiteraard niet dat ook Fedasil een fout kan gemaakt hebben door het formulier niet aan de bevoegde dienst door te zenden. Vermits er geen beroep is tegen het vonnis, in zoverre dit Fedasil buiten zake stelt, kan het hof daarover echter geen uitspraak doen.

In dit licht moet de toekenning van een schadevergoeding beperkt worden. De schadevergoeding wordt toegekend vanaf 7 april 2013, d.i. één maand na de schriftelijke aanvraag, tot het ogenblik waarop een nieuwe aanvraag werd voorgesteld op 7 april 2014.

9.

De schade wordt hersteld door de veroordeling van het ocmw tot een schadevergoeding, die overeenstemt met het bedrag van het leefloon. Het bedrag van het leefloon, zoals voorzien door de wet van 26 mei 2002 op de maatschappelijke integratie, kan beschouwd worden als een minimumbedrag dat eenieder nodig heeft om een leven te kunnen leiden in overeenstemming met de menselijke waardigheid, door het bekomen van onderdak, voedsel en een minimale levensstandaard en is dus een passende maatstaf om, bij gebreke van voldoende andere dienende elementen, de schade te ramen. (In die zin Arbh. Brussel, 31.10.2013, www.juridat.be; Arbeidshof Brussel, 7e kamer, 24.02.2011, A.R. nr. 2010/AB/1021; Arbh.Brussel, 8e kamer, 24.04.2013, A.R. nr. 2011/AB/783; Arbh. Brussel 8e kamer, 12.10.2011 A.R. nr. 2010/638; Arbh. Brussel 8e kamer, 10.01.2013, A.R. nr. 2011/AB/438).

Het ocmw Schaarbeek wordt aldus veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding, overeenstemmend met het bedrag van het leefloon voor een persoon met gezinslast voor de periode van 7 april 2013 tot en met 6 april 2014.

10.

Er zijn geen voldoende redenen om, zoals de heer en mevrouw S vragen, daar bovenop een bedrag toe te kennen gelijk aan het bedrag van de gewaarborgde kinderbijslag voor de kinderen. Indien de toekenning van een dergelijke bijslag gebruikelijk is, dan maakt deze geen wettelijke verplichting uit. De heer en mevrouw S kunnen zich ook niet beroepen op de ongelijke behandeling die aldus zou bestaan, met andere groepen van steuntrekkers of leefloontrekkers. Indien het ocmw zijn wettelijke verplichtingen was nagekomen, dan hadden zij een opvang gekregen in een opvangcentrum, zonder enige bijkomende financiële steun.

11.

Het hoger beroep is gedeeltelijk gegrond.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het grotendeels eensluidend schriftelijk advies van mevrouw Nathalie Van den Brande, substituut-generaal, waarop repliek van de heer en mevrouw S

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond. Hervormt het bestreden vonnis en opnieuw wijzend,

Veroordeelt het ocmw Schaarbeek tot betaling aan de heer en mevrouw S handelend in eigen naam en in naam van hun minderjarige kinderen, van een schadevergoeding, overeenstemmend met het bedrag aan het leefloon voor een persoon met gezinslast voor de periode van 7 april 2013 tot 6 april 2014.

Wijst het meer gevorderde af.

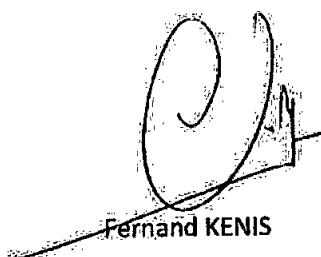
Veroordeelt, in overeenstemming met art. 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek, het ocmw Schaarbeek tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van de heer en mevrouw Sulejmani op 160,36 € rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Ivo VAN DAMME,
Karel GACOMS,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

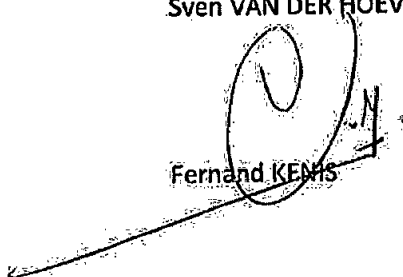
Ivo VAN DAMME

Karel GACOMS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 7 januari 2016 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

